

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17807/2023
14.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубомир Цветковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Горан Мацић, адвокат из ..., ради побијања правног посла, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2267/22 од 12.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 14.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2267/22 од 12.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2267/22 од 12.01.2023. године, преиначена је пресуда Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину П 1585/19 од 20.04.2022. године, тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезане су тужене да дозволе да тужилац своје потраживање према ГГ у износу од 27.098,67 евра (умањено за износ наплаћен у извршном поступку који се води код Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину И 465/14) у динарској противвредности по курсу Европске централне банке на дан исплате са домицилном каматом почев од 26.03.2004. године па до коначне исплате и трошкова парничног поступка у износу од 170.300,00 динара, по правноснажној и извршној пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2698/10 од 25.05.2011. године наплати из непокретности које су предмет закљученог уговора о поклону Ов. бр. 3604/09 пред Општинским судом у Варварину од 02.11.2009. године између поклонодавца ГГ и поклонопримаца тужених ББ и ВВ и то катастарска парцела број .., земљиште под зградом – објектом у површини од 103 м², земљиште под зградом – објектом у површини од 31 м², земљиште под зградом – објектом у површини од 50 м², земљиште уз зграду – објекат у површини од 500 м², пашњак 2. класе у површини од 522 м², на којој парцели су изграђене породичне стамбене зграде у површини од 103 м², 31 м² и 50 м², све уписано у ЛН број .. КО ... (став први изреке). Обавезане су тужене да тужиоцу исплате трошкове парничног поступка у износу од 635.196,96 динара (став други изреке). Одбијен је захтев тужених да им се надокнаде трошкови поступка пред другостепеним судом (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужене су благовремено изјавиле ревизију из свих разлога предвиђених одредбама Закона о парничном поступку.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23) Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Ревизијом се указује на битну повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 5. ЗПП, учињену пред другостепеним судом, али та повреда није ревизијски разлог из члана 407. став 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном и извршном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2698/10 од 25.05.2011. године преиначена је пресуда Општинског суда у Варварину П 187/07 од 11.09.2008. године и обавезан отац тужених ГГ да тужиоцу на име дуга плати новчани износ од 27.098,67 евра са домицилном каматом почев од 26.03.2004. године до исплате, све у динарској противвредности по курсу Европске централне банке на дан исплате и трошкове поступка у износу од 170.300,00 динара.

Извршни дужник ГГ, отац тужених је у својству поклонодавца закључио и оверио уговор о поклону Ов. бр. 3604/09 пред Општинским судом у Варварину дана 02.11.2009. године којим је својим ћеркама, као поклонопримцима туженима ББ и ВВ, поконио катастарску парцелу број .., у ЛН број .. КО ... и то свакој са уделом од по 1/2. У тренутку закључења овог уговора ГГ је, поред имовине која је предмет уговора, био власник непокретности уписаних у ЛН број .. КО ... у површини од 4.15,65 ха, имао је ванкњижну својину на два локала у ... и био је у радном односу код ЈП „Путеви Србије“. На основу правноснажне и извршне пресуде Општинског суда у Варварину П 187/07 од 11.09.2008. године, тужилац је као извршни поверилац поднео Основном суду у Крушевцу, Судска јединица у Варварину предлог за извршење дана 27.10.2011. године у предмету И 2056/11, којим је решењем о извршењу дана 26.04.2012. године одређено извршење обуставом 2/3 од зараде коју извршни дужник остварује код послодавца ЈП „Путеви Србије“ Београд наплатна рампа ... . Како је извршном дужнику, оцу тужених, престао радни однос 03.03.2011. године, закључком Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину И 2056/12 од 25.09.2013. године наложено је тужиоцу као извршном повериоцу да определи друго средство и предмет извршења након чега је тужилац, као извршни поверилац, поднео од 24.01.2014. године променио средство извршења и то пописом, пленидбом и продајом земље – непокретности дужника из ЛН број .. КО ... град површине 3,53 ха у односу на укупну површину непокретности из тог листа 4.15,65 ха. После два неуспела јавна надметања, тужиоцу као повериоцу су закључком суда И 465/14 од 03.04.2017. године додељене у својину и државину непокретности уписане у ЛН .. КО ..., ближе наведене закључком, тржишне вредности 1.001.546,00 динара за износ од 300.463,80 динара. Након тога, тужилац као извршни поверилац је поднео од 24.10.2017. године предложио наставак извршења у предмету И 465/14 пленидбом пензије на коју извршни дужник

ГГ остварује путем Републичког фонда ПИО Филијала Крушевац и дуг определио на износ од 24.673,23 евра након чега је Основни суд у Крушевцу, Судска јединица у Варварину донео закључак И 465/14 од 25.10.2017. године о наставку поступку извршења у наведеном предмету и наложио РФ ПИО Филијала Крушевац обуставу 2/3 пензије извршног дужника и пренос средстава на рачун повериоца, који је поступак и даље у току. Тужилац је поднео тужбу у овој парници 11.07.2012. године ради побијања уговора о поклону Ов. бр. 3604/09 од 02.11.2009. године, ради намирења преосталог потраживања по пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2698/10 од 25.05.2011. године. На основу фотокопије уговора број 756 о купопродаји локала број 1 од 28.10.1998. године, записника о примопредаји локала број 1 и локала број 2 од 30.12.1998. године, признанице на име купљених локала и чињенице да је поднет захтев за озакоњење тих локала који је у Општинској управи у Тићевцу примљен 07.05.2021. године, које доказе су тужене предложиле током поступка, првостепени суд је утврдио да отац тужених дужник ГГ поседује у ванкњижној својини два локала у ... .

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је применом члана 280. Закона о облигационим односима, закључио да је тужбени захтев тужиоца неоснован, јер је у тренутку закључења предметног уговора о поклону извршни дужник, отац тужених поседовао имовину која је била уписана у ЛН .. КО ... у површини од 4.15,65 ха, из које је тужилац касније делимично намирио своје потраживање, а којом имовином дужник није располагао предметним уговором о поклону, као и да је извршни дужник у време закључења уговора о поклону био у радном односу и да је поседовао ванкњижну својину два локала у ..., на основу којих чињеница је утврдио да правна радња која се побија није предузета на штету тужиоца.

Насупрот закључку првостепеног суда, другостепени суд је применом исте одредбе одлучио да предметни уговор о поклону губи правно дејство само у износу који је потребан за намирење тужиоцевог потраживања и то је део који је преостео након наплате од дужника у извршном поступку, који износ ће странке утврдити у извршном поступку. Другостепени суд сматра да тужилац, као извршни поверилац, не може да намири своје потраживање из вредности локала, који код надлежне службе нису уписани као власништво извршног дужника, који локали се налазе у објекту чији делови нису уписани у катастарски операт, а објекат у којем се налазе и катастарска парцела уписани су као власништво трећег лица.

Врховни суд је становишта да је другостепени суд правилно применио материјално право.

Према члану 280. став 1. и 2. Закона о облигационим односима, сваки поверилац чије је потраживање доспело за исплату и без обзира када је настало, може побијати правну радњу свог дужника која је предузета на штету повериоца. Сматра се да је правна радња предузета на штету поверилаца ако услед њеног извршења дужник нема довољно средстава за испуњење повериоцевог потраживања. Чланом 281. став 3. истог закона прописано је да се код бесплатних располагања и са њима изједначеним правним радњама сматра да је дужник знао да предузетим располагањем наноси штету повериоцима и за побијање тих радњи не захтева се да је трећем лицу то било познато или могло бити познато.

Како је дужник учињеним поклоном ћеркама, онемогућио тужиоца да наплати своје доспело новчано потраживање, наведени уговор је закључен на штету тужиоца, па је основан тужбени захтев тужиоца да се обавезу тужене да дозволе да тужилац своје потраживање (умањено за износ наплаћен у извршном поступку који се води код Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину И 465/14) у динарској противвредности по курсу Европске централне банке на дан исплате са домицилном каматом почев од 26.03.2004. године па до коначне исплате и трошкова парничног поступка у износу од 170.300,00 динара, по правноснажној и извршној пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2698/10 од 25.05.2011. године наплати из непокретности које су предмет закљученог уговора о поклону Ов. бр. 3604/09 пред Општинским судом у Варварину од 02.11.2009. године између поклонодавца ГГ и поклонопримаца тужених ББ и ВВ. Овај бестеретни правни посао је предузет између тужиоцевог дужника и његових ћерки што значи између сродника по крви у правој линији, па постоји законска претпоставка да је дужник знао да предузетим располагањем наноси штету повериоцу. У оваквом случају, несавесност дужника се претпоставља и поверилац не мора да је доказује. Стога, Врховни суд налази да су у конкретном случају кумулативно испуњени сви законски услови за побијање дужникове правне радње (доспелост потраживања, висина потраживања, располагање дужника уговором о поклону у корист ћерки као сродника у правој линији чиме је дужник доведен у ситуацију да нема довољно средстава за наплату тужиоцевог потраживања), а тужба је поднета у року од 3 године од овере бестеретног уговора у смислу члана 285. став 1. ЗОО, па су неосновани наводи ревизије да је побијана пресуда заснована на погрешној примени материјалног права.

Неосновано се наводима ревидента побија другостепена пресуда у погледу закључка другостепеног суда о инсолвентности поклонодавца у тренутку закључења уговора. Тужилац је, како правилно закључује другостепени суд, за све време трајања извршног поступка намирио само део потраживања, из зараде и пензије извршног дужника и из непокретности која му је предата у извршном поступку за износ од 300.463,80 динара. За оцену солвентности извршног дужника у тренутку закључења уговора релевантна је могућност продаје локала на којима извршни дужник има ванкњижно власништво и покренут је поступак озакоњења објеката. Извршни поступак се води по одредбама Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ број 31/2011...139/14) па је за спровођење извршења на непокретности дужника на основу одредаба члана 105.неопходан доказ о својини извршног дужника или исправа подобна за упис права својине извршног дужника. У моменту закључења уговора о поклону дужник, отац тужених, није имао довољно средстава за намирење потраживања повериоца, нити могућност да се спроведе извршење на локалима на којима нема право својине, нити подобну исправу за упис права својине, што произлази из чињенице да тужиље воде спор око права својине на тим локалима.

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**